

Nyfikenhetsvandring 32 - uppstånden

Bidrag från Bengt Pleijel

2006-01-01

Senast uppdaterad 2007-11-27

Detta är nyfikenhetsvandring 32 Kära du som är nyfiken på UPPSTÅNDELSEN! Vi fortsätter att gå in i budskapet om Jesu uppståndelse: På tredje dagen uppstånden igen ifrån de döda. Det ligger så många glada hemligheter bakom de orden att vi behöver fyra vandringar för att något börja ana trösten och glädjen i dem. på tredje dagen (Vandring 31) uppstånden (Denna vandring) igen (Vandring 33) ifrån de döda. (Vandring 34) Under denna vandring tittar vi särskilt på ordet UPPSTÅNDE. Förra gången berättade vi om hur lärjungarna kurat ihop sig bakom stängda dörrar. Men Jesus går genom stängda dörrar. Och reaktionen på det beskrivs av Johannes så här: Lärjungarna blev glada när de såg Herren (Joh 20:20). När vi läser om hur Jesus möter människor på Påskdagen skall vi lägga märke till hur varsamt och nästan ömt han kommer till dem. Han rusar inte fram och ropar: "Halleluja! Jag är uppstånden och lever!" Det hade chockat ihjäl dem. Uppståndelsens budskap kommer till dem som en vårblossa som tittar fram ur den frusna marken. Plötsligt är den bara där med doft och färger och värme och fyller våra hjärtan med liv och hopp och glädje. Välkommen in i denna vårglädje!

Temat för denna vandring ligger i ordet UPPSTÅNDE. Vi ska få se hur Jesus visar sig för den efter den andre av sina vänner. Det som fick dem att sjunga påsksånger var att de blev glada när de såg Herren. Men vi klampar inte in i denna glädje med de stora stövlarna på. Här kanske ordet till Mose vid den brinnande busken gäller: Dra dina skor av dina fötter, ty platsen där du står är helig mark (2 Mos 3:5). Vi vågar vandra långsamt, vi unnar oss att stanna till, vi andas in påskens vårglädje i djupet av vårt inre. Vandring 32:

uppstånden Här finns följande hållplatser på vår vandring:

- Dramatisk händelse vid graven
- Myror i huvudet
- Då kom Jesus emot dem
- Att stämman möte
- Han har visat sig för Simon
- Maria från Magdala

1. Dramatisk händelse vid graven Matteus skildrar påskmorgonens händelser mycket dramatiskt. När några kvinnor kom till graven hände detta: Då blev det ett kraftigt jordskalv, ty Herrens ängel steg ned från himmelen och kom och rullade undan stenen och satte sig på den.

Hans utseende var som blixten

och hans kläder var vita som snö.

Vakterna skakade av skräck och blev

liggande som döda Det blir ett jordskalv. En Herrens ängel stiger ner. Det blixtrar omkring ängeln, ett starkt ljussken omger honom. Ängeln går fram och rullar bort den stora stenen. Stenen rullas inte bort för att Jesus skall kunna komma ut ur graven utan för att kvinnorna och lärjungarna skall kunna komma in och se vad som skett. Jesus själv gick igenom stenen. Fast graven blev förvarad så,

att han därur ej skulle gå,

dock halp ej makt ej heller vård,

han gick igenom stenen hård.

(Gamla psalmboken 107:3, jfr Svensk Psalmbok 466:3) Jesus gick rakt igenom stenen. Precis som han också gick genom stängda dörrar.

2. Myror i huvudet

Detta satte myror i huvudet på översteprästerna. Några ur vaktstyrkan kom in till staden och berättade för översteprästerna om vad som hade hänt. Dessa överlade med de äldste, och sedan gav de soldaterna en stor summa pengar och sade till dem: "Säg att hans lärjungar kom under natten och rövade bort honom medan ni sov. Om ståthållaren för höra detta, skall vi tala med honom så att ni inte behöver oroas." Soldaterna tog pengarna och gjorde som de hade blivit tillsagda. Så vann detta rykte spridning bland judarna ända till denna dag.

(Matteus 28:11-15) När vaktstyrkan kom och berättade för dem att Jesus försvunnit gav de dem alltså en stor summa pengar för att säga att hans lärjungar kom under natten och rövade bort honom medan vi sov. Judas hade de köpt billigt. 30 silverpenningar. Nu fick de penga ut med mer. Förmodligen var vaktstyrkan på 12 man. De fick betalt för att sprida ut en lögn. Inför detta kan man fråga:

- Om de sov kunde de ju inte veta att det var lärjungarna som stal bort honom.

- Hur kunde de sova när en stor sten rullades bort, det måste blivit en del ljudligt ljud. Matteus berättar att de skakade av skräck för ängeln och blev liggande som döda. Vem berättade om den reaktionen för Matteus? Var det kanske någon av vakterna som efteråt kom till lärjungarna och talade om vad som verkligen skett?

- Hur vågade de berätta om att de sov? För en romersk soldat var det förenat med dödsstraff att somna på sin post.

- Om Jesu anhängare hade stulit bort honom hur kunde de då se så trosvissa ut när de talade om Jesu uppståndelse? Hur kunde de gå i döden för en lögn?

- Utomstående kunde ha fört bort kroppen, t.ex. trädgårdsvakten (Joh 20:15) Vilka motiv skulle de i så fall haft att hemlighålla denna åtgärd? Urkristendomens motståndare gjorde aldrig något försök att förneka att graven var tom. De försökte bara förklara

det. Den naturligaste förklaringen till att graven var tom är att Jesus verkligen uppstod kroppsligen. Det var inte bara Jesu själ eller ande som fladdrat i väg. Kroppen är inte ett skal för själen. Kropp och själ och ande hör ihop.

3. Då kom Jesus emot dem. Det som övertygar Jesu närmaste är inte den tomma graven och inte att änglar kommer med märkliga påståenden. De första kristna gick inte på vad som helst. De var inte lika godtrogna som vi, som tror nästan vad som helst som sägs i TV och tidningar.. De första kristna letar efter bevis (se Apostlagärningarna 1:3) Det som gör dem bergfast övertygade är att Jesus själv visade sig för dem. Efter de dramatiska händelserna på påskdagsmorgonen som Matteus berättar (Matteus 28:1-4) får kvinnorna en order av ängeln: Men ängeln sade till kvinnorna:

"Var inte rädda. Jag vet att ni söker efter Jesus, som blev korsfäst.

Han är inte här, han har uppstått, så som han sade. Kom och ser var han låg.

Skynda er sedan till hans lärjungar och säg till dem: 'Han har uppstått från de döda, och nu går han före er till Galiléen.

Där skall ni få se honom.' Nu har jag sagt er detta."

(Matteus 28:5-7) Lärjungarna får alltså höra budskapet om att Jesus uppstått och de får order de skulle gå till Galiléen och träffa honom där. De går i lydnad. Och när vi går i lydnad för det himmelska budskapet så händer det något. Matteus berättar vad som händer: De lämnade genast graven, och fyllda av bävan och glädje sprang de för att berätta det för hans lärjungar. Då kom Jesus emot dem och hälsade dem, och de gick fram, grep om hans fötter och hyllade honom. Men Jesus sade till dem: "Var inte rädda"

(Matteus 28:8-10) Då kom Jesus emot dem. Jesus kommer emot dem och hälsar dem. I den gamla översättningen står det: Hell eder. Enligt levande bibeln säger Jesus: God morgon. Då kom Jesus emot dem. Jesus kommer emot dem. Han bryter igenom deras självupptagenhet. Förstår ni att det här är nedskrivet för vår skull? Då vi lyder kommer vi loss från vår instängdhet själva och vi stiger från klarhet till klarhet. De gick fram till Jesus. De tar trons steg mot Jesus. För oss kan det betyda: Gå fram till din bibel, öppna den, lyssna in hans ord till dig. Det kan också betyda: Ta trons steg fram till ett nattvardsbord. Där möter du den Uppståndne. Hör hans kärleksord till dig: För dig! För dig! Kvinnorna grep om hans fötter och hyllade honom. Jesus är fullt verklig. Någon man kan ta på. Inte en fantasi, inte en vålnad, inte ett spöke. Jesus är fullt verklig. Och de tillber honom där. Det hade de inte gjort förut. De förstår att Jesus nu är något mer: Guds Son i kraft. Tillbedjan är den utsägliga lyckan att få vara inför honom. Tillbedjan är ett sätt att uttrycka sin kärlek. Var inte rädda. Jesus säger så till kvinnorna. Var inte rädda. Kan ni höra Jesus säger detta till oss. Vi har så mycket rädsor som styr oss. Det enda som klarar av våra rädsor är att få komma inför Jesus som segrat över allt djävulskap. Hans fullkomliga kärlek driver ut rädsorna (1 Joh 1:18).

4. Att stämma möte

Vi hör hur Jesus säger: Gå och säg åt mina bröder att bege sig till Galiléen.

Där skall de få se mig.

(Matteus 28:10) Jesus upprepar den befallning de redan fått av ängeln. Kvinnorna får inte stanna kvar i njutandet av Mästarens närhet. De får ett uppdrag. De skall vittna för lärjungarna om att Jesus har uppstått och lever. Dessa lärjungar som svikit honom, dessa fega, skröpliga lärjungar kallar Jesus för bröder. De får vara Jesus bröder och Guds barn. Han stämmer möte med dem i Galiléen. Inte heller vi får stanna i gudsnjutning. Men vi får lära oss gudsfruktan. Vilka är våra mötesplatser där vi träffar Jesus. Vårt Galiléen - de ljuvliga stunderna med Jesus vid bibeln, där vi andas in hans friska liv i hans ord som är ande och liv. Hans ord sätter hjärtat i brand. Brann inte våra hjärtan när han talade till oss på vägen och utlade skrifterna för oss.

(Lukas 24:32) Våra mötesplatser är att få gå in i hans närvaro i nattvarden Det är ju där vi idag möter den korsfäste och uppstått och tar emot hans friska liv. Din död förkunnar vi, Herre, din uppståndelse bekänner vi

till dess du kommer åter i härlighet. Där händer det något med våra ögon. När han sedan låg till bords med dem, tog han brödet tackbönen, bröt det och gav åt dem. Då öppnades deras ögon och de kände igenom.

(Lukas 24:30-31) Kanske är det bara ett kort ögonblick. Hans närvaro blir så stark. Men jag erfar hur kärleken förnyas. Hans kärlek kommer in som eld i vårt blod. Jag ser Jesus med hjärtats ögon. Jag ser Guds lamm som tar bort mina synder. En förnyad kärlek. Ni har inte sett honom men älskar honom ändå; ni ser honom ännu inte, men tror på honom och kan jubla i utsäglig, himmelsk glädje.

(1 Petr 1:8) Jesus söker inte bara upp kvinnorna när de är tillsammans eller lärjungarna när de sitter bakom stängda dörrar eller är på väg till Emmaus. Han söker upp den enskilda människan. Det var två personer som hade det särskilt svårt som får var sitt besök. Först var det Simon Petrus. Sedan Maria Magdalena.

5. Han har visat sig för Simon. De två Emmausvandrarerna (se Lukas 24.13-32) kommer till Jerusalem och söker upp "de elva". Av dem får de veta att något hänt med Simon Petrus. De bröt genast upp och återvände till Jerusalem, där de fann de elva och alla de andra församlade och dessa sade: Herren har verkligen blivit uppväckt och han har visat sig för Simon.

(Lukas 24:33-34) Vad Jesus och Simon Petrus talar med varandra om, får vi inte veta. Kanske var där bikt, syndabekännelse och avlösning. Vad som händer i biktammaren står under tystnadens insegel. Johannes berättar i kapitel 21:15-23 att Jesus hade ännu ett enskilt samtal med Petrus. Där var det nog inte fråga om bikt. Den stora frågan för Petrus där var om han, som förnekat Jesus, skulle få fortsätta att vara hans apostel och hans redskap. När han svarar på Jesu fråga: Älskar du mig? får han ett förnyat uppdrag att vara en herde för Guds folk. Det är tydligt att Jesus vill att hans redskap ska vara drivna av kärleken till honom. Det gäller också idag!

6. Maria från Magdala

Den andra som får besök är Maria Magdalena. Vi läser om detta hos Johannes: Men Maria stod och grät utanför graven.

Gråtande lutade hon sig in och fick då se två änglar i vita kläder sitta där Jesu kropp hade legat, en vid huvudet och en vid fötterna. Och de sade till henne: "Varför gråter du, kvinna?" Hon svarade: "De har flyttat bort min herre, och jag vet inte var de har lagt honom."

När hon hade sagt det, vände hon sig om och såg Jesus stå där, men hon förstod inte att det var han. Jesus sade till henne: "Varför gråter du, kvinna? Vem letar du efter?"

Hon trodde att det var trädgårdsvakten och svarade: "Om det är du som har burit bort honom, herre, så säg mig var du har lagt honom, så att jag kan hämta honom."

Jesus sade till henne: "Maria." Hon vände sig om och sade till honom: "Rabbouni!"

(det är hebreiska och betyder mästare)

Jesus sade: "Rör inte vid mig, jag har ännu inte stigit upp till min fader. Gå till mina bröder och säg dem att jag stiger upp till min fader och er fader, min Gud och er Gud."

Maria från Magdala gick då till lärjungarna och talade om för dem att hon hade sett Herren och att han hade sagt detta till henne.

(Johannes 20:11-18) Ensam Det var vinter för Maria Magdalena. Plötsligt hade allt som var varmt och fint bara blivit helt djupfryst. Emmausvandrarerna hade varandra att tala med. De kunde dela smärtan och sorgen och besvikelsen med varandra. Men Maria var alldeles ensam. Demoner Maria står och gråter utanför graven. Jesus hade betytt så mycket för henne. Jesus hade befriat henne från sju onda andar. Det betyder inte att hon var mentalsjuk. Hon hade säkerligen fångats in i det ockulta, övat svartkonst, gått över till Satans område, fått kontakt med onda andar. Det är ju precis detta som händer idag där kristendomen går ut. Då kommer något annat in i stället. Finns någon mening? Jesus hade befriat Maria Magdalena. Och det finns många idag som kan vittna om hur Jesus befriat dem från denna fångenskap i det ockulta. Jesus hade befriat Maria, gett henne hennes människovärde tillbaka. Andra hade sett ned på henne. Jesus hade rest henne upp. Men nu var Jesus död. Allt som var ljust och vackert och fint var borta. Jesus var borta, Jesus var död. Fanns det mer någon mening i detta livet? Det är inte svårt att leva sig in hur Maria känner sig. Gråta ut sin nöd. Även om vi känner facit och vet att Jesus uppstått, behöver vi den här skildringen av Maria. Vi behöver som hon få gråta ut vår nöd och vår ensamhet och vår övergivenhet. uppståndelsen budskap verkligen kan få landa inne i oss, i våra hjärtan. Gravrov? När Maria lutar sig in i graven, ser hon inte Jesu kropp ligga där. Den enda förklaringen på det var att ett gravrov måste skett. De har flyttat bort Jesus. Det gör att sorgen blir ännu starkare. Nu har hon inte ens en grav att gå till och sörja vid. Men graven var inte alldeles tom. Hon får se två änglar i vita kläder. Vita kläder är de himmelska kläderna, som alla som kommer till himlen får på sig, vita fotsida kläder. Det är K rättfärdighets kläder. Lyssna in budskapet Här på jorden kan ibland himmelen öppna sig över oss och vi får se budbärare i vita kläder. Då är det viktigt att vi lyssnar in budskapet i våra hjärtan. Då kan ordet om Jesus få befria oss och rena oss och hjälpa oss att ha vårt livs förankring i hans rättfärdighet. Vad gjorde änglarna? Vad gjorde änglarna i graven? De satt, står det. Och eftersom änglarna var där, var där alldeles ljust. Dessa änglar hade sett uppståndelsen. De visste vad som hänt. En gång hade dessa änglar tittat ned från himlen då Jesus föddes i Betlehem. Och de hade varit med i änglakören: Ära åt Gud i höjden och friad jorden bland människor som han älskar.

(Lukas 2:14) Då hade Jesus fått liv. Men också nu hade han fått liv. Änglarna hade sett vad som hänt med den döda kroppen. Den hade fått liv. Den hade rest sig upp och gått ut ur linnebindlarna. Änglarna såg detta. De var de enda vittnena till vad som skett. Och säkerligen sjöng de och hoppade och dansade av fröjd. De var lite ansträngande för dem. Därför står det att de n satt. De behövde tydligen pusta ut. Varför gråter du? När Maria Magdalena kommer till graven frågar de henne med förvåning. Varför gråter du? De var förvånade. Hur kan man gråta på en sån här dag? Vilken happy day! sa de. Änglar kan tala engelska. Var är min Jesus? Men Maria hör inte och förstår inte deras glädje. De har flyttat bort min herre och jag vet inte var de har lagt honom. Är detta vi? Någon eller några har tagit bort Jesus ur våra liv. Var förut glada bekännande kristna. Men så hände något som gjorde att man blev inställd på nej-sidan. En motgång, en kris, som gjorde oss bittra. En framgång, som gjorde oss dästa, oandliga, döva för tonen från himlen. Varför gråter du? Nu händer något med Maria Magdalena. Maria får höra en röst bakom. Varför gråter du, kvinna? Den rösten säger samma sak som änglarna.

Men sen kommer en fråga till: Vem letar du efter? Det är Jesus som står där. Men Maria är så fångad av sin sorg att hon inte ser någonting. Vi kan ibland känna igen oss här. Det svåra som händer kan göra oss mycket självupptagna. Man ser ingen annan än sig själv. Men Jesus själavårdar henne. Han leder henne bort från hennes känslor. Känslor kan låsa och binda. Han får henne att reflektera. Bearbeta problemen. Varför gråter du? Vem letar du efter? På detta sätt leder Jesus henne steg för steg från ovisshet till visshet. Maria tror först att det är trädgårdsvakten som talar till henne: Om det är du som har burit bort honom, herre, så säg mig var du har lagt honom, så att jag kan hämta honom. Vakt eller min Herre? Kan det vara så här med oss? Vi ser Jesus som vakten, den som håller efter oss. Vakten tar bort glädjen och livet och gör livet trångt och instängt. Finns den bilden av Jesus hos dig? Du behöver kanske va stilla och lyssna till vad Jesus verkligen säger. Mirjam Vad säger Jesus: Han säger: Mirjam! Då blixtrar det till för Maria. Hon vänder sig om. Hon ser att det är Jesus och ropar: Rabbouni! Min mästare. Jesus är inte vakten som håller efter oss. Han är Mästaren, min mästare. Den som är starkare än allt det onda. Den som vill komma var och en av oss personligen nära: Hör hur han säger "Mirjam". Byt ut det mot ditt eget namn ...Jag har kallat dig vid ditt namn, du är min! Mirjam-Rabbouni! Mirjam - Rabbouni. Vilken kärlek! Maria tycks göra en rörelse mot Jesus som om hon ville hålla fast honom. Då säger Jesus: Rör inte vid mig, jag har ännu inte stigit upp till min fader. Varför får inte Maria röra vid Jesus medan Tomas fick uppmaningen att göra det. Kanske beror det på att Maria ville ha Jesus för sig själv. Man kan bli självisk i sin kristendom, gudsnjutning i stället för gudsfuktan, man vill ha ljuvliga känslor, myskristendom. Gå och ge! Men Jesus menar nu: Detta är inte sättet på vilket vi ska umgås. Jag går nu till fadern. Vill du ha kontakt med mig och gemenskap med mig så se upp mot den himmelska tronen. Sträva efter det som finns däruppe där Kristus sitter på Guds högsta sida (Kol 3:1). Vi behöver himlen för att leva på jorden. Vi behöver ta himlen med oss till våra bröder och systrar: Gå till mina bröder och säg dem jag stiger upp till min fader och er fader, till min Gud och er Gud. Gå! Gå ifrån sig själv till andra. Gå och ge. Viktigt steg för att hitta ännu mer glädje. Vi får hjälpa varandra att hitta syskonkärleken. Jesus kallar oss för bröder, syskon. Vi får hjälpa varandra att hitta in i Guds faderskärlek. Jesus "stiger upp till min fader och er fader". Maria lyder. I lydnaden kommer glädjen. Nästa

vandring ska vi tala om ordet IGEN.
På tredje dagen uppstånden IGEN ifrån de döda.
Till dess: Gå och smaka på detta trosord.